उच्छूनः-शूनवान्, [1]उदश्वित्, [2]श्वयथुः, [3]श्वा- मातरिश्वा, [4]शवः, [5]श्वयीचिः, इत्यादीनि विशेषरूपाणि। [A]शोश्वीयमानः।

(1804) "श्विता वर्णे" (I-भ्वादिः-742. अक. सेट्. आत्म.)

'—शौक्ल्ये' इत्येव **वोपदेवः**।

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकश्वेदतिवत् (326) बोध्यानि। श्वेतः, [6]श्वित्रम्, श्वितित्वा-श्वेतित्वा इति विशेषः।

(1805) "श्विदि श्वैत्ये" (I-भ्वादिः-10. अक. सेट्. आत्म.)

'—शैत्ये' इति **जैन-कातन्त्रौ**।

'श्वेतस्य गुणस्यापि धातुना साध्यतया क्रमिकतया चाभिधानात् क्रियात्वम्। यदाह—

'श्वेततेः श्वेत इत्येकं श्वेतत्वेन प्रकाश्यते।
आश्रितक्रमरूपत्वादभिधानं प्रवर्तते॥' (वाक्यपदीयम् 3-3) इति' इति **माधवः**।

श्विन्दकः-न्दिका, शिश्विन्दिषकः-षिका, इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि **क्लिन्दति**वत् (284) ज्ञेयानि।

---

1. उदकेन श्वयतीति **उदश्वित्** तक्रम्। क्विपि, तुकि च रूपमेवम्। 'उदकस्योदः संज्ञायाम्' (6-3-57) इति उदकशब्दस्य उदादेशः। '**उदश्वितोऽन्यतरस्याम्**' (4-2-19) इति निर्देशसामर्थ्यात् यजादित्वेऽपि न सम्प्रसारणं क्विब्विषये इत्यवधेयम्।

2. 'द्वितोऽथुच्' (3-3-89) इत्यथुच्प्रत्ययो भावे। **श्वयथुः**= कुष्ठरोगविशेषः। 'रोगाख्यायाम्—' (3-3-108) इति ण्वुलोऽपवादोऽप्ययमिति **केचित्**।

3. श्वयति=गच्छति निरन्तरमिति **श्वा**=शुनकः। '**श्वन्**उक्षन्—' [द. उ. 6-55] इति निपातनात् साधुः। मातरि=सर्वस्य परिच्छेत्तरि आकाशे श्वयति=वर्धते इति **मातरिश्वा** वायुः। 'तत्पुरुषे कृति—' (6-3-14) इति सप्तम्या अलुक्।

4. श्वयति सन्त्यक्तः प्राणिभिरिति **शवः** इति **दशपाद्युणाद्याम्** (9-53) उक्तम्। 'शवतिर्गतिकर्मा कम्बोजेषु, विकार एवैनमार्याः प्रभाषन्ते' (पस्पशाह्निके) इति **भाष्य**विरोधादेतदुपेक्ष्यम्।

5. **श्वयति** वर्धते इति **श्वयीचिः** चन्द्रमाः। औणादिके (द. उ. 1-40) ईचिप्रत्यये साधुः।

6. औणादिके (द. उ. 8-31) रक्प्रत्यये रूपमेवम्। **श्वित्रम्**=व्याधिविशेषः।

A. 'आबद्धभीमभ्रुकुटीविभङ्गः **शोश्वीयमानारुणरौद्रनेत्रः**।' भ. का. 3.30.